

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

לפני כבוד השופטים יהודית שבת, סג"נ, יונה אטדגי, שלומית יעקובוביץ

מעוררת יונה אברך בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אלון רון ורותם פיטרמן גינגולד

נגד

משיבה אורי עמירה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד איתי חפר

פסק דין

השופטת ש. יעקובוביץ:

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' ס. הנשיא השופט אילן דפדי) בת.א. 68-02-18, אשר ניתן ביום 16.4.2020 ובגדרו התקבלה בחלקה תביעתה של המשיבה, אורי עמירה בע"מ (להלן: "עמירה"), כנגד המערערת, יונה אברך בע"מ (להלן: "אברך"), שעניינה ב"הפרה יסודית של הסכם השכירות אשר נחתם" בין הצדדים "להקמה והפעלתה של תחנת תדלוק ציבורית, עת סירבה" אברך "לחדול ממעשיה ולהפסיק את פעילותה של תחנת הדלק בשבתות ובחגי ישראל. עוד עניינה ... בדבר הפסדי כספים שנגרמו" לעמירה "בגין מעשי" אברך (מתוך כתב התביעה – מוצג 3 למוצגי עמירה).

לצד התביעה הגישה עמירה בקשה לצו מניעה זמני, המורה לאברך "להימנע ולהפסיק את פעילותה של תחנת הדלק בשבתות וחגי ישראל, ולהימנע ממכירת דלקים ו/או כל מכירה באשר היא ... – בין במישרין, ... ובין באמצעות מכשירים ו/או עמדות אלקטרוניות ...".

הבקשה נדחתה על ידי בית המשפט (כב' השופט אודי הקר) בהחלטה מיום 19.3.2018.

התביעה, כמו גם הבקשה לסעד זמני, כוונתו לתדלוק בשירות עצמי, שהתאפשר בתחנה גם בשבתות ובחגי ישראל.

1.1 בתביעה עתרה עמירה לסעדים הבאים: פיצויים מוסכמים (סעיפים 23-26 לכתב התביעה), פינוי המושכר וסילוק יד (סעיפים 27-30 לכתב התביעה), פיצוי בגין 'עשיית עושר ולא במשפט' (סעיפים 31-39 לכתב התביעה) ו"לחילופין ולמען הזהירות ... צו מניעה קבוע" המורה לאברך "לחדול ממעשיה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

ולפסיק את פעילותה של תחנת הדלק בשבתות וחגי ישראל, ולהימנע ממכירת דלקים ו/או כל מכירה
באשר היא בשבתות וחגי ישראל לאלתר – בין במישרין, בין בעקיפין ובין בכל דרך אחרת מכל מין
וסוג שהוא, בין באמצעות עמדה מאוישת ובין באמצעות מכשירים ו/או עמדות אלקטרוניות באשר
הן ובין בכל דרך אחרת באשר היא" (סעיף 40 לכתב התביעה – מוצג 3 למוצגי עמירה).

1.2 בית משפט קמא דחה את התביעה ככל שעניינה ב"ביטול ההסכם ואכיפת הוראותיו בכל
הקשור לסנקציות העומדות לרשות" עמירה, "לרבות חיובה של" אברך "בתשלומים משמעותיים
ופינויה מתחנת הדלק בה הושקעו על ידה כספים רבים" וקיבל את העתירה החילונית - הורה לאברך
ל"לחזול מהפעלת משאבה בשירות עצמי בשבתות וחגי ישראל" (להלן: "פסק הדין") ומכאן הערעור
שלפניו.

יוער כי משלא הוגש ערעור על ידי עמירה, תצומצם, מטבע הדברים, ההתייחסות להלן לכל הנוגע לסעד
החילופי שהוענק לה בסופו של יום, המונח בבסיס ערעורה של אברך.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת הצריכות להכרעה

2. ביום 20.3.2013 נחתם בין עמירה, החוכרת הרשומה של מקרקעין המצויים בגן יבנה, לבין
אברך הסכם שכירות להקמה והפעלה של תחנת תדלוק ציבורית במקרקעין (להלן: "התחנה"), אשר
תופעל על ידי אברך (להלן: "ההסכם" – מוצג ב' למוצגי אברך).

3. בהסכם נקבע, בין השאר, כי "אברך מתחייבת להפעיל את התחנה בכל ימות השבוע, למעט
בשבתות ובחגי ישראל" (סעיף 10(ט)) וכי "אברך תפעיל בתחנה משאבה אחת לפחות בשירות עצמי"
(סעיף 10(י)).

4. על אף נוסחו של סעיף 10(ט) להסכם, ממנו עולה, לכאורה, כי אברך יכולה (להבדיל ממתחייבת)
להפעיל את התחנה בשבתות ובחגי ישראל, הובהר על ידי הצדדים כי "הסעיף הזה אומר שחברת אברך
אינה יכולה להפעיל את התחנה בשבתות ובחגי ישראל" (ראו פרוטוקול הדיון בבית משפט קמא בעמ'
17 – מוצג ג' למוצגי אברך).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

5. לאור התחייבותה של אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגי ישראל, תנאי עליו עמדה עמירה, בהיות בעל השליטה בה ושניים מבניו שומרי תורה ומצוות, נקבע בהסכם כי דמי השכירות החודשיים יעמדו על סך של 46,000 ₪ בצירוף מע"מ, זאת תחת הסכום של 52,000 ₪ בצירוף מע"מ, עליו הוסכם עובר לחתימתו.

6. המשאבות בשירות עצמי פעלו בשבתות ובחגים מתחילת הפעלת התחנה על ידי אברך ועד למתן פסק הדין מושא הערעור, בעוד שחנות הנוחות שבמתחם התחנה הייתה ונותרה סגורה.

טיעוני הצדדים לפני בית משפט קמא ופסק דינו

7. בלב התביעה מונחת מחלוקת אחת, בה נדרש בית משפט קמא להכריע והיא בשאלה – האם התחייבותה של אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגים, המעוגנת בסעיף 10(ט) להסכם, כוללת גם את השבתת המשאבות בתדלוק עצמי (בדרך של סגירת מתחם התחנה כולו, כך שלא ניתן יהיה להיכנס ולתדלק בשירות עצמי), אם לאו.

בעוד התביעה מבוססת על מתן מענה חיובי לשאלה זו, ההגנה, מן הסתם, מבקשת להשיב עליה בשלילה. כל צד מטעמיו שיובאו להלן בקצירת האומר.

8. לעמדת עמירה בהוראת סעיף 10(ט) עוגן תנאי עיקרי בהסכם - אי הפעלת התחנה בשבתות ובחגי ישראל, קרי; סגירתה והשבתת כל פעילות בה, בכל דרך ואופן - תנאי עליו עמדה משביקשה למנוע חילול שבת בפומבי, זאת בהינתן אורח החיים הדתי שמקיימים בעל השליטה בה, מר אורי עמירה ושניים מבניו, המצויים בשלהי לימודי ההסמכה לרבנות, כאשר כנגד התחייבות זו של אברך הופחתו דמי השכירות בסך של 6,000 ₪ לחודש (13% מדמי השכירות שהוסכמו מלכתחילה), הפחתה העולה כדי סך כולל של 1,800,000 ₪ לכל תקופת ההסכם.

9. מנגד, ביקשה אברך לקבוע כי לא הוסכם בין הצדדים, וממילא לא קיבלה על עצמה כל התחייבות למנוע, באופן אקטיבי, את הגישה לתחנה ולמשאבות התדלוק בשירות עצמי בשבתות ובימי חג. התחייבותה, כפשוטו של לשון סעיפים 10(ט) ו- (י) להסכם וכמוסכם בין הצדדים, היא שלא להפעיל את התחנה באמצעות עובדיה מכניסת השבת/החג ועד לצאת השבת/החג.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

10. בית משפט קמא, לאחר ששמע את העדויות והתרשם מהן באופן בלתי אמצעי, מצא לקבוע כי "מדובר בשני צדדים תמי לב, אשר כל אחד מהם מאמין כי פרשנות ההסכם היא כפי עמדתו", וכי "מבחינה זו מדובר בסוג של "תאונה משפטית" אשר ... אף אחד מהצדדים לא העלה על דעתו כי ייקלע אליה" ואשר פתרון לה צריך להינתן בדרך של פרשנות ההסכם (הציטוטים מתוך פסק הדין).

10.1 בהתאם לכללי הפרשנות הנוהגים בדין (הוראת סעיף 25 לחוק החוזים) ובפסיקה (ע"א 7649/18 ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (20.11.2019)) קבע כי על פי ה"לשון הכתובה של ההסכם", סעיפים 10(ט) ו- (י) שבו, בהם "נעשה שימוש במלה עם השורש פ.ע.ל, כאשר המילים "להפעיל" ו"תפעיל" מתייחסות" לאברך, יש לפרש את האיסור "להפעיל את תחנת הדלק בשבת", אותה התחייבות שקיבלה אברך על עצמה, ככוללת "גם איסור על הפעלת משאבה לשירות עצמי" וכל ש"רצו הצדדים לאפשר הפעלה של משאבת דלק לשירות עצמי בשבתות, היה צריך לכתוב זאת במפורש, להוסיף הסתייגות או לעשות שימוש במילים אחרות כדי לבטא זאת" (הציטוטים מתוך פסק הדין).

10.2 אדן נוסף לפרשנות זו מצא ב"נסיבות החיצוניות" וקבע כי משאין חולק שעמירה "ביקשה להוסיף את ההגבלה לפיה התחנה לא תופעל בשבתות ובחגים" ומש"מדובר בהגבלתה גורפת", היה על אברך "לסייג את דרישת" עמירה "ואת התחייבותה" שלה "כנובע מכך ולציין במפורש כי התחייבות זו אינה כוללת הפעלת משאבה בשירות עצמי", דבר שלא נעשה על ידה, כל זאת אף בשים לב לעדותם של עו"ד הוברמן, שייצג את עמירה, ועדותו של מנהל אברך, מר יחזקאל אברך. עו"ד הוברמן בעדותו אישר מחד גיסא כי "לא ירדנו לדקויות של השאלה האם 10 י' המשאבה הזאת תעבוד בשבת למרות שכתוב שהתחנה לא תופעל בשבת", אך מאידך גיסא ציין כי "האווירה הכללית היתה שזה לא יעבוד בשבת" ומר יחזקאל אברך אישר כי מתוך כיבוד "רוח ההסכם" לא הפעילה אברך את חנות הנוחות שבמתחם התחנה בשבתות ובחגים, הגם שלשיטתה הדבר לא נאסר בהסכם (הציטוטים מתוך פסק הדין).

10.3 עוד הוסיף וקבע כי בעוד שלעמירה היה זה ה"החזקה הראשון מסוגו", הרי שלאברך, אשר ברשותה "מעל 82 תחנות דלק והיא שותפה של חברת דור אלון ... ניסיון רב בחתימה על עשרות הסכמי התקשרות להפעלת תחנות דלק" ועל כן הציפייה היא ש"כמקצוענית תצפה את הדברים ותדאג

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

לניסוח ברור וחד משמעתי תוך שימת דגש על הדברים החשובים לה" ומשלא נהגה כן "הדבר פועל לחובתה" (הציטוטים מתוך פסק הדין).

10.4 בהינתן קביעות אלה ולאור התרשמותו "כי מה שהוביל להליכים המשפטיים הינה מחלוקת כנה ובתום לב בדבר פרשנות ההסכם" דחה, כאמור, את כל הסעדים להם עתרה עמירה כ"בלתי צודקים ובלתי ראויים", למעט צו המניעה (סעד חלופי לו עתרה עמירה), שהינו בהלימה מלאה לפרשנותו את ההסכם (הציטוטים מתוך פסק הדין).

תמצית טיעוני הצדדים בערעור

11. בערעור מלינה אברך על הפרשנות שהעניק בית משפט קמא להוראת סעיף 10(ט) להסכם. לטענתה "קריאה פשוטה של לשון ההסכם על ידי האדם הסביר, מלמדת כי מדובר בהתחייבות ... שלא לבצע כל פעולה אקטיבית מצידה על מנת להפעיל את התחנה, ואין בסעיף התחייבות למנוע תדלוק עצמי המבוצע על ידי לקוחות ללא התערבות או סיוע" שלה (ההדגשה במקור). בהסכם כולו "לא נקבע כי התחנה צריכה להיות סגורה בימי שבת וחג או כי" עליה "לנקוט בצעדים כלשהם על מנת למנוע תדלוק בשירות עצמי" וכלל שעמירה "הייתה מעוניינת" שכך יהיה "היה חייב להיות בהסכם סעיף נוסף שמתייחס לכך מפורשות", מה גם שבעל השליטה בעמירה, מר אורי עמירה, "במסגרת עדותו ... אישר כי במהלך המשא ומתן לחתימת ההסכם הוא הכיר את המונח 'תחנה שומרת שבת' ... ועדיין בחר שלא תדרוש תנאי" זה בהסכם (מתוך עיקרי הטיעון).

11.1 עוד הוסיפה וטענה כי "לשון ההסכם אינה מספיקה על מנת להכריע" במחלוקת, "אינה חד משמעית וסובלת יותר מפרשנות סבירה אחת", כך שהיה על בית משפט קמא להתחקות אחר אומד דעת הצדדים באמצעות כלים פרשניים אחרים, כאשר "נסיבות כריתתו של ההסכם" ו"הביטוי החיצוני שניתן לכוונת הצדדים", כפי שעולים מהעדויות "הצביעו באופן חד וברור, כי כוונתה הגלויה של" עמירה אשר הוצגה לה, "שבאה לידי ביטוי שבדברים שנאמרו על ידה הייתה, כי" אברך "לא תפעיל את התחנה בימי שבת וחג, קרי לא תנקוט בשום פעולה מצידה בימים אלה" (מתוך עיקרי הטיעון – ההדגשה במקור).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

11.2 לעמדתה אף "התכלית הכלכלית האובייקטיבית של ההסכם" מחייבת פרשנות הפוכה מזו שניתנה על ידי בית משפט קמא, זאת נוכח העובדה כי אותה הפחתה בסך של 6,000 ₪ בדמי השכירות החודשיים "אינה מכסה אפילו עשרה אחוזים מהפסדה ... כתוצאה ממניעת אפשרות התדלוק בשירות עצמי בימי שבת וחג, לשיטתו של מר עמירה עצמו" (מתוך עיקרי הטיעון), מה עוד שלא היה לה, בניגוד לקביעת בית משפט קמא, כל יתרון על עמירה, לא בעיצוב תנאי ההסכם ולא בסוגיה שבמחלוקת חרף היותה בעלת ניסיון 'בתחום הדלק'.

12. מנגד סבורה עמירה כי בדין פסק בית משפט קמא כי התחייבותה של אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות וחגים, כוללת בחובה אף את ההתחייבות שלא לאפשר תדלוק בשירות עצמי, וזאת מכל אחד מהטעמים שביסוד קביעתו.

12.1 לשיטתה, מלשון סעיפים 10(ט) ו-י, אליהם חוברות העדויות (מנהל אברך, מר יחזקאל אברך, הצהיר בתגובה לבקשה לסעד זמני כי התחנה כוללת הן את המשאבות בשירות מלא והן את המשאבות המיועדות לשירות עצמי), עולה כי תדלוק בשירות עצמי מהווה "הפעלה" של התחנה ועל כן מ"שביקשה להוסיף את ההגבלה ולפיה התחנה לא תעבוד בשבת ובחגים" היה על אברך, אשר בכוונתה היה להמשיך ולאפשר תדלוק בשירות עצמי בשבתות ובחגים, להסתייג ולסייג התחייבותה בכתב, כל זאת אף במשנה תוקף נוכח החשיבות שייחס בעל השליטה בה, מר אורי עמירה לשמירת השבת, דבר שלא הוסתר במהלך המו"מ, ובהינתן העובדה כי אברך היא מי שערכה את הסכם השכירות, כשניסיונה בתחום רב.

דיון והכרעה

13. נקודת המוצא לדיון ולהכרעה הן קביעותיו של בית משפט קמא לפיהן שני הצדדים כאחד תמי לב (סעיף 19 לפסק הדין); כל אחד מהם מאמין כי פרשנות ההסכם הינה כפי עמדתו (סעיף 19 לפסק הדין); בעל השליטה בעמירה נתן הסכמתו בשמה להפחתה בדמי השכירות החודשיים על מנת למנוע חילול שבת - הפעלת התחנה בכל דרך שהיא, לרבות תדלוק בשירות עצמי (סעיף 20 לפסק הדין); מנהל אברך האמין שהפעלת משאבה אלקטרונית בתחנה בשבתות ובחגים מותרת על פי ההסכם (סעיף 20 לפסק הדין); בעת המשא ומתן לקראת חתימת ההסכם לא דובר על אפשרות תדלוק בשירות עצמי בשבתות ובחגים וממילא לא סוכם דבר בעניין זה (סעיף 32 לפסק הדין); האווירה הכללית ורוח הדברים הייתה שהתדלוק בשירות עצמי לא יעבוד בשבת (סעיף 32 לפסק הדין); העובדה כי ההסכם נעדר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20-07-2235 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

התייחסות מפורשת לאפשרות תדלוק בשירות עצמי בשבתות וחגים או מניעתה הינה בבחינת "תאונה משפטית".

14. בהינתן קביעות אלה דומה עלי כי השאלה הניצבת להכרעה הינה לפתחו של מי מהצדדים להסכם צריכה ליפול אותה "תאונה משפטית", מי מהצדדים הוא שצריך לשאת בתוצאותיה ובלשון ב"כ אברך - "הנקודה המכרעת ... מי אחראי לתאונה המשפטית ומי סביר שיישא בתוצאה שלה" (עמ' 4 לפרוטוקול הדיון לפנינו).

מענה לשאלה זו מצריך השלמתו של ההסכם באותה נקודה חסרה, בדרך של פרשנות והתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים, המשתקף מלשון ההסכם, במפורש או במשתמע ומנסיבות העניין (ראו: ע"א 2502/16 ג'אקומו נגד ר"נ 'RWL WATER LCC (חברה רשומה בארה"ב) (26.3.2017)) ובמלאכה זו שעשה בית משפט קמא לא נפלה, לדידי, כל שגגה ומוצאת אני להצטרף לקביעתו לפיה התחייבותה של אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגים חובקת הן את המשאבות בשירות מלא והן את המשאבות בשירות עצמי.

15. הוראות סעיפים 10 (ט) ו- (י) להסכם עניינם בהפעלת התחנה על ידי אברך (ראו כותרת סעיף 10 - "הפעלת התחנה, רישוי ורישיונות").

בסעיף 10(ט) "אברך מתחייבת להפעיל את התחנה בכל ימות השבוע, למעט בשבתות ובחגי ישראל" (ההדגשה שלי - ש.י.), כאשר מוסכם על הצדדים כי הכוונה בהוראה זו הייתה לעגן התחייבות של אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגי ישראל.

בסעיף 10(י) נקבע כי "אברך תפעיל בתחנה משאבה אחת לפחות בשירות עצמי" בהתאם לתנאי הרישוי.

למקרא סעיפים אלה, בהם נעשה שימוש לשוני באותו פועל (פ.ע.ל.), גם אם בהטיה שונה, בהתייחס לאברך - 'הפעלת התחנה' ו'הפעלת משאבה בשירות עצמי בתחנה' - אך מובנת וברורה עמדתה של עמירה לפיה סברה כי בהתחייבות אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגים, על רקע דרישתה שלה למנוע חילול שבת וחג בפרהסיה ברכושה שלה, גולמה גם ההתחייבות שלא לאפשר תדלוק בשירות עצמי. הן התחנה על פי לשון סעיף 10(ט) והן המשאבה בתדלוק עצמי על פי לשון סעיף 10(י) מופעלות על ידי אברך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

16. מוקשית בעיני עמדת אברך, לפיה היא ראתה את התחייבותה על פי סעיף 10(ט) להסכם כמצמצמת לפעולות אקטיביות מצידה בלבד, קרי; תדלוק בשירות מלא, זאת משאף לשיטת מנהלה, מר יחזקאל אברך, כעולה מתצהיר שערך בתמיכה לתגובה לבקשה לסעד זמני, המשאבות בשירות עצמי הינן חלק מהתחנה וזו מופעלת על ידה -

"ביום 4.10.2017 החלה המשיבה (אברך - ש.י.) להפעיל את תחנת התדלוק. בתחנת התדלוק ארבע משאבות תדלוק, מתוכן שתי משאבות בהן ניתן לתדלק בשירות מלא ושתי משאבות בהן ניתן לתדלק בשירות עצמי"

(סעיף 7 לתצהיר מיום 8.2.2018 - מוצג 6 למוצגי עמירה) (ההדגשה שלי - ש.י.)

כך יוצא שאם אברך היא מי שמתחייבת בהסכם להפעיל משאבה בתדלוק עצמי (סעיף 10(י) להסכם), משאבה, אשר כעדות מנהלה הינה חלק מהתחנה, אזי התחייבותה בהסכם שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגים (סעיף 10(ט) להסכם), כוללת אף את השבתות אותה משאבה בתדלוק עצמי, כל זאת במשנה תוקף משהוברר ועל כך דומה כי אין חולק שאברך היתה ערה לרצונה של עמירה להימנע מחילול שבת וחג ברכוש שבבעלותה.

17. בהינתן לשון ההסכם ניתן גם ניתן להבין שעמירה, אשר לא ביקשה למנוע חילול שבת של עובדי אברך דווקא (אותם עובדים בתדלוק בשירות מלא) אלא עניינה היה ועודנו במניעת חילול שבת וחג בפרהסיא בתחנה שבבעלותה, כעדותו בחקירה הנגדית של בעל השליטה בה, מר אורי עמירה - " זה לא מעניין אותי מה אדם עושה בבית שלו. אנחנו מדברים על תחנת דלק שאנשים נכנסים אליה, מתדלקים ומשלמים בכרטיס אשראי. ...מיום שהתחנה נפתחה, אנשים מתקשרים אליי ושואלים אותי, האם יכול להיות שהתחנה שלי עובדת בשבת ואני מיום שנולדתי לא עבדתי בשבת ולא הרווחתי בשבת ... " (עמ' 11-12 לפרוטוקול הדיון לפני בית משפט קמא - מוצג ג' למוצגי אברך), סברה כי די בהתחייבות אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגים, כפי שנקבעה בסעיף 10(ט) להסכם, ובכך ימולא רצונה.

18. על אברך, אשר מחד גיסא הייתה ערה לרצונה של עמירה למנוע חילול שבת וחג במתחם התחנה ועל כך תעיד יותר מכל התנהלותה בפועל - סגירת חנות הנוחות בשבתות ובחגים מתוך כבוד ל"כוונה של ההסכם" ("הנושא של חנות הנוחות יכולה לפעול בשבת ואנחנו אף על פי שאנחנו יכולים על פי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20-07-2235 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

1 **ההסכם להפעיל אותה בשבת אנחנו לא עושים זאת ומכבדים את הכוונה של ההסכם לפחות**
2 **מבחינתנו** - מעדותו בחקירה נגדית של מר יחזקאל אברך בעמ' 18 לפרוטוקול הדיון לפני בית משפט
3 קמא – מוצג ג' למוצגי אברך), ומאידך גיסא סברה כי התחייבותה על פי ההסכם שלא להפעיל את התחנה
4 בשבתות ובחגים נוגעת אך לפעילות המבוצעת על ידי עובדיה, להבדיל מתדלוק בשירות עצמי, היה
5 להבהיר את הדברים ולציין באורח מפורש במהלך המשא ומתן לקראת כריתתו של ההסכם, שארך
6 כשנה (ראו עדות מר אורי עמירה - עמ' 6 לפרוטוקול הדיון לפני בית משפט קמא – מוצג ג' למוצגי אברך)
7 ובוודאי בהסכם עצמו ובלשון בית משפט קמא - "אין מחלוקת כי במהלך המשא ומתן שנוהל לקראת
8 כריתת ההסכם, התובעת (עמירה - ש.י.) היא שביקשה להוסיף את ההגבלה לפיה התחנה לא תופעל
9 בשבתות ובחגים. מדובר בהגבלה גורפת. לאור זאת, על הנתבעת (אברך - ש.י.) היה לסייג בכתב
10 את דרישת התובעת ואת התחייבותה כנובע מכך ולציין במפורש כי התחייבות זו אינה כוללת הפעלת
11 משאבה בשירות עצמי" (סעיף 31 לפסק הדין). משלא עשתה כן, כקביעת בית משפט קמא, אין לה להלין
12 אלא על עצמה.

13 משהיה בידי אברך למנוע את אותה "תאונה משפטית" שארעה, סבורתני כי בדין מצא בית משפט קמא
14 להניח לפתחה את תוצאותיה.

15

16 19. טעם נוסף לכך נעוץ בעובדה כי הגם שמדובר בשתי חברות מסחריות, שיוצגו על ידי עורכי דין
17 במהלך המו"מ ובחתימת ההסכם, עדיין לאברך ניסיון רב בהתקשרויות חוזיות בתחום הפעלת תחנות
18 דלק, על כל ההיבטים הכרוכים בכך, ועל כן תיטה הכף לראות בה כמי שיכולה היתה בנקל לעמוד בזמן
19 אמת על 'התקלה' ואף למנוע אותה.

20

21 20. לאור כל האמור לעיל אציע לחברי לדחות את הערעור ולחייב את אברך בתשלום הוצאות ושכ"ט
עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪.

22
23
24
25
26 שלומית יעקובוביץ, שופטת
27

השופטת י. שבח:

28 1. זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת לה'
29 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך (שמות, פרק
30 כ, ז-ט).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

- 1 אין צורך להכביר מילים על קדושת השבת וחשיבותה מדורי דורות. שמירת השבת נחשבת למצווה
2 החשובה ביותר, ולא בכדי נאמר כי "שקולה שבת כנגד כל המצוות". יהודים לדורותיהם מסרו את נפשם
3 על קידוש השם ובלבד שלא יעברו על איסור חילול שבת.
- 4 אלא שהערעור המונח לפנינו כלל אינו עוסק בסוגיית חשיבות שמירת השבת, לא בחופש הדת וגם לא
5 בשאלה האם ניתן לכפות את שמירת השבת על הציבור המסורתי או החילוני, כי אם בשאלה פשוטה,
6 חוזית במהותה, שעניינה באיתור כוונת הצדדים.
- 7 אשר על כן הזהרתי את עצמי שלא ליתן לכבוד והערכה שאני רוחשת לשבת - המתנה היפה ביותר, יום
8 מנוחה שבועי, שעם ישראל העניק לאומות העולם - להשפיע על ההכרעה.
- 9
- 10 2. והשאלה הטעונה הכרעה בערעור זה היא האמנם הוסכם בין אברך - השוכרת, לבין עמירה -
11 המשכירה, כי יש לנטרל את משאבות התדלוק האוטומטי הנמצאות בתחנת הדלק בשבת ובמועד, ולחסום
12 את פעילותן?
- 13 לטעמי התשובה שלילית.
- 14 עסקינן בהסכם שכירות שנערך ונחתם בשנת 2013 והמחזיק לא פחות מ 18 עמודים (!), ועריכתו
15 המשותפת, לרבות שתי טיוטות שקדמו לו, נעשתה ע"י עורכי דין מהמשרדים מובילים. עמירה אישר כי
16 יוצג בהסכם ע"י משרד עו"ד פירון, אולם טענתו לפיה הטיטה הראשונית נוסחה ע"י ב"כ אברך לא אושרה
17 ע"י מי שייצג אז את עמירה, עו"ד הוברמן ("אני לא זוכר האם הטיטא הראשונה יצאה מאצלנו או
18 מאצלו" - עמוד 12 לפרוטוקול קמא שורות 21-22).
- 19 מכל מקום, עמירה אישר כי המשא ומתן עם אברך ארך כמעט שנה, וכי עורכי הדין שלו עברו על ההסכם
20 והעירו הערותיהם (עמוד 6 מול שורות 4-5).
- 21 ומה נאמר בהסכם בהקשר לשמירת השבת בתחנה, ציפור הנפש של עמירה? תת סעיף אַחַד המחזיק
22 שורה אַחַת בלבד (!) בזו הלשון: "אברך מתחייבת להפעיל את התחנה בכל ימות השבוע, למעט
23 בשבתות ובחגי ישראל" [סעיף 10(ט)], לא פחות ולא יותר. משפט אחד קצר שפרשנותו המילולית
24 הדווקנית הפוכה לזו הנטענת ע"י עמירה, ולפיה: תרצה אברך להפעיל התחנה בכל ימות השבוע - תפעיל,
25 לא תרצה - אינה מחויבת ורשאי שלא להפעיל. זהו פשוטו. אין לזקוף אפוא לחובת ב"כ אברך את הצהרתו
26 במהלך הדיון בבית משפט קמא, שאין הגונה ממנה, כי חרף הניסוח הקלוקל לעיל, מוסכם עליו כי "הסעיף
27 הזה אומר שחברת אברך אינה יכולה להפעיל את התחנה בשבתות ובחגי ישראל", ואין להרחיק לכת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

ולהשליך ממנה כי אברך התחייבה גם לנתק את משאבות התדלוק האוטומטיות, התחייבות שאין לה זכר
בהסכם השכירות.

3. יתרה בכך, מתחת לסעיף 10(ט) לעיל ובצמידות לו, שוכן לו סעיף 10(י) הקובע "אברך תפעיל
בתחנה משאבה אחת לפחות בשירות עצמי". קרי, לא זו בלבד שעמירה מודעת לרעיון משאבת תדלוק
אוטומטית, אלא שאברך אף מתחייבת להפעיל ולו אחת כזו. אבל מה יהיה דינה של משאבה זו בשבת?
שתיקה. אף מלה. מה מנע מעמירה להוסיף סיפא לסעיף (י) לעיל המורכבת מארבע מילים "...שתושבת
במהלך שבת וחג"? אין מחלוקת כי נוסח הסעיפים 10(ט) ו 10(י) לעיל זהה גם בטיטות ולא עבר כל
שינוי, כך שאין חשש להשמטה.

4. בבואה לעסוק במלאכת הפרשנות, מייחסת חברתי השופטת יעקובוביץ חשיבות ל"אורח החיים
הדתי שמקיימים בעל השליטה בה, מר אורי עמירה ושניים מבניו, המצויים בשלהי לימודי ההסמכה
לרבנות". אלא שהתביעה הוגשה בחודש פברואר 2018, ותצהירי העדות הוגשו בשנת 2019, עת הסכם
השכירות נכרת בחודש מרץ 2013, חמש/שש שנים קודם לכן. מבלי לרמוז חלילה שמי מבני משפחת
עמירה לא שמר שבת כהלכתה בשנת 2013, הרי עיסוקם בעת הגשת העדויות אינו יכול להשליך בהכרח
על הלך הרוח בשנת 2013, שהוא הלך הרוח הקובע.
בתורנו אחר כוונת שני הצדדים להתקשרות וקביעת אומד דעתם, עמדתי היא שאין לייחס חשיבות יתר
להיותו של עמירה ובני משפחתו יהודים דתיים. ככלל, ואיני אומרת שכך הם פני הדברים בענייננו, אין
לגזור בהכרח מעצם בחירותיו המצפוניות של אדם ביחס לעצמו, ולמרכיבי זהותו ואמונתו הדתית, מסקנות
גורפות וחד ערכיות ביחס לתכנים של יחסיו העסקיים עם הסובבים אותו. הדבר אף עלול ליצור פתח שמא
שינויים שהזמן גרמם, כגון התחזקות ברמת אדיקותו של המתקשר החוזי, או סנקציות חברתיות המוטלות
עליו בקשר להתקשרות זו או אחרת - ישנו את עמדתו באשר למגבלות המוטלות, לשיטתו, על המתקשרים
עמו, בדיעבד.

לא בכדי עולה הדרישה לעיגון אותן מגבלות בהסכם עוד בשלב ההתקשרות.
הציפיה הסבירה של המתבונן מהצד היא שכאשר כוונת הצדדים היא "תחנה שומרת שבת", על כל
היבטיה, כי הדבר יעוגן מפורשות בחוזה המחזיק 18 עמודים, במובחן מסעיף המנוסח באופן בעייתי
והמחזיק שורה אחת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

5. חברתי אף רואה לזקוף את "התאונה המשפטית" ואת שתיקת ההסכם בכל הנוגע למשאבות התדלוק האוטומטיות - לחובת אברך בטעם נוסף ה"נעוץ בעובדה כי הגם שמדובר בשתי חברות מסחריות, שיוצגו על ידי עורכי דין במהלך המו"מ ובחתימת ההסכם, עדיין לאברך ניסיון רב בהתקשרויות חוזיות בתחום הפעלת תחנות דלק, על כל ההיבטים הכרוכים בכך, ועל כן תיטה הכף לראות בה כמי שיכולה היתה בנקל לעמוד בזמן אמת על 'התקלה' ואף למנוע אותה".

לו היה מדובר בתנאי מסחרי יכול והייתי מאמצת את האמור לעיל, חרף היות עמירה מיוצגת, משאברך היא אכן בעלת הניסיון והידע בתחום תחנות הדלק. אלא שאין עסקינן כלל בתנאי מסחרי הקשור לשכירת מקרקעין לצורך הפעלת תחנת דלק, אלא לתנאי הקשור לשמירת השבת – שהוא מבחינת עמירה "ייהרג ובל יעבור", ומצד אברך – אדישות במקרה הטוב. בעל הידע ובעל הרצון למנוע חילול שבת - הוא מר עמירה, ועל כתפיו הייתה מוטלת החובה להבהיר מה דינן של המשאבות האוטומטיות. היה עליו לפעול להעלאת הנושא לדיון, ולבחור האם להתקשר בהסכם גם באין הסכמות בעניין החשוב לו לשביעות רצונו. ראיית אברך, היא ניסיונה אשר יהא, כמי שעליה החובה לחקור בעצמה ומראש את אמונותיו והעדפותיו של עמירה, באופן המזמין מגבלות שתוטלנה עליה בדרך זו או אחרת – מרחיקת לכת, לא כל שכן התוצאה לפיה אם לא חקרה כאמור – תיראה בשלב קיום ההסכם, ולאחר השקעות מרחיקות לכת מצדה במקרקעין, כמי שאותם מעשים נאסרו עליה.

מדוע שלא נקבל את גרסת אברך כי הסכים שהוא ועובדיו לא יפעילו בעצמם את התחנה בשבת, ולכן גם התחנה וגם חנות הנוחות סגורות בשבת, אך כלל לא הסכים, גם לא נדרש, להשבית משאבה אוטומטית שאינה מצריכה נוכחות מי מעובדי התחנה? והדברים אינם מובנים מאליהם כלל ועיקר. ואדגים: סניף הבנק סגור בשבת אך הדבר לא מונע מלקוח המבקש למשוך כסף מחשבונו לגשת לכספומט ולמשוך כספים, גם להפקיד ולברר יתרה. הקפיטריות בבתי החולים הציבוריים סגורים בשבת, עם זאת לכל מבקר יש גישה למשאבות האוטומטיות, ועל ידי שלשול מטבע למשאבה ניתן לרכוש מאכל ומשקה גם בשבת.

6. הדרישה להשבית משאבה אוטומטית חייבת הייתה למצוא ביטוי מפורש בהסכם השכירות. בענייננו לא זו בלבד שההסכם שותק לחלוטין בנקודה זו, אלא מהעדויות עולה שהצדדים כלל לא התייחסו אליה במשא ומתן טרם כריתת ההסכם שהתארך על פני קרוב לשנה (עו"ד הוברמן: "אני לא זוכר שדיברנו על העניין הספציפי הזה" עמוד 13 שורה 19, עמירה: "לא עלה" עמוד 8 שורה 22).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20-07-2235 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

בהינתן העובדה לפיה לא דובר כלל על אפשרות תדלוק בשירות עצמי במהלך השבת, ממילא לא ננקטו ניסוח או לשון ספציפיים שתכליתם לבטא את אומד דעת הצדדים. משכך, ספק בעיני אם יש לייחס לשימוש בשורש "פ.ע.ל." בסעיפים 10(ט) ו-10(י) להסכם חשיבות של ממש לצורך קביעת התוצאה המשפטית, מה גם שחלף ניסוחים כגון "התחנה תפעל בכל ימות השבוע, למעט בשבתות ובחגי ישראל" או "התחנה לא תמכור דלקים בשבת", הושם הדגש דווקא על ניסוח שעניינו במעשים אקטיביים מצד אברך. עוד יוער כי ניתוק החשמל מהמשאבה האוטומטית (ואתעלם מכך שלא הובאה עדות שהדבר אפשרי) לא היה מונע חילול שבת בפרהסיה בתחנה, שהרי עמירה אישר כי לא דרש מאברך כי יתקין מחסום בכניסה לתחנה ("הוא לא חייב" עמוד 7 שורה 17), מכוניות היו נכנסות לתחנה, הנהגים היו מנסים להפעיל את משאבת התדלוק האוטומטית, מגלים לאכזבתם שהיא מושבתת ועוזבים את התחנה. הנה לנו חילול שבת, ומה הועילו חכמים בתקנתם?

7. זאת ועוד. מדובר בחוזה שכירות ארוך טווח - 12 שנים. אברך שכרו קרקע חרבה ובמשך ארבע שנים עמלו על בניית התחנה ושילמו דמי שכירות החל מהחודש השמיני לשכירות. דמי השכירות החודשיים מסתכמים ב 46,000 ₪ לחודש, והתמלוגים, לפי עדות עמירה, בסכום נוסף של 30,000 ₪ לחודש.

הפסיקה בנושא הסכמי שכירות מטילה את החובה להבהיר איסור המגביל את השוכר מזכויות רגילות של שוכר - דווקא על המשכיר ולא על השוכר.

נקבע כי "...הכלל הוא שתנאי בחוזה שכירות המתכוון להגביל את זכותו של השוכר, יש לפרשו נגד המשכיר ולטובת השוכר"; וכן:

"אם בעל הבית רצה למנוע תוצאה חוקית זאת, היה צריך לעשות זאת בלשון ברורה שאינה משאירה מקום לספק, ואם ישנו ספק כל שהוא בדבר מובנו של האיסור, יש לפרשו לטובת השוכר ונגד המשכיר משום שהלשון היא לשונו של המשכיר" (ע"א 60/53 א' טוביס נ' פ' רבלסקי ואח').

ועוד:

"כידוע, יש לפרש הוראותיו של חוזה-שכירות באופן דווקני נגד המשכיר, וכאשר הוראה מסוימת ניתנת לשני פירושים, יש להעדיף את הפירוש הנוח לשוכר" (ע"א 175/56 רוזנפלד נ' "שפיר" בע"מ, פ"ד יא, 691, 693-694; השופט ברנזון)

בע"א 703/88 מורגן תעשיות נ' בתי גן להשכרה בע"מ, ציטט בית המשפט את הכלל לעיל וקבע: "... במקרה שלפנינו הייתי מגיע למסקנה זהה, גם לולא הובא איזכור כלשהו של העברת המניות בחוזה שלפנינו... ההנחה העולה מכך היא, שהמשכיר היה צריך להיות ער למערכת הנסיבות המתוארת בסעיף 120, ואם רצה ליצור הגבלה שגוררת אחריה חילוטי השכירות (ולא רק גביית דמי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

1 מפתח), היה יכול לציין זאת מפורשות בחוזה. אגב, עצם ההתייחסות לתשלום דמי מפתח במקרה
2 של שינויים פנימיים בתאגיד, יש בה כדי להצביע על כך שהדגם של סעיף 120 היה נגד עיני הנסחים
3 של החוזה.

4 משלא עשה כן, אין לדידי מקום לגיבושה של המסקנה, לפיה ביקש המשכיר ליצור עילת פינוי בדרך
5 עקיפה, היינו על-ידי קביעת הסדר תשלומים בעקבות הקצאת מניות, אשר במקרה של חוסר אפשרות
6 למימוש יגרור אחריו פינוי של המושכר" (עמוד 299).

7 לולא היה ידוע במועד כריתת ההסכם על אפשרות התקנת משאבת תדלוק בשירות עצמי, אולי ניתן היה
8 להניח לטובת עמירה שלו ידעה על משאבה שכזו היתה דואגת לכלול בהסכם סעיף איסור החל גם עליה,
9 אלא שההסכם כולל גם כולל חיוב לאברך להפעיל ולו משאבת תדלוק אוטומטית אחת ועוד בסעיף נפרד
10 הצמוד לסעיף הפעלת התחנה בשבת, תוך שתיקה רועמת ביחס לגורלה של משאבה זו בשבתות ובחגים.
11 אין אפוא כל מקום להוסיף מכללא את מה שעמירה לא דאג להסדיר מראש.

12
13 8. בתביעתה עתרה עמירה לצו מניעה קבוע נגד אברך המורה לה "לחדול ממעשיה ולהפסיק את
14 פעילותה של תחנת הדלק בשבתות וחגי ישראל, ולהימנע ממכירת דלקים ... ובין באמצעות מכשירים
15 ו/או עמדות אלקטרוניות באשר הן ובין בכל דרך אחרת באשר היא" (סעיף 40 לכתב התביעה).

16 חוששני כי איסור להפעיל משאבה אוטומטית בשירות עצמי בשבתות וחגי ישראל אמור היה למצוא את
17 מקומו בהסכם.
18 משאיננו שם - לא יעניק בית המשפט את שהוחסר, בייחוד עת ניתן היה לפתור את הסוגייה בפתרון כספי
19 קונקרטי, כפי שהוצע בפועל.

20
21 9. "יותר משישראל שמרו את השבת - שמרה השבת אותם" (אחד העם).
22 אף על פי כן, ולו דעתי הייתי נשמעת, הייתי מורה לקבל את הערעור, באופן שתבוטל ההוראה לפיה "על
23 הנתבעת לחדול מהפעלת משאבה בשירות עצמי בשבתות ובחגי ישראל", תוך ביטול החיובים
24 הכספיים בגין אגרת משפט ו"הוצאות נוספות".
25

יהודית שבח, שופטת, סג"נ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

השופט י. אטדגי:

1. "התאונה המשפטית" המתוארת על ידי חברותי הינה כל הנראה "הטעות ההדדית" המוכרת מדיני החוזים.

גבריאיל שלו ואפי צמח, דיני חוזים, מהדורה רביעית, עמ' 350: "טעות הדדית חלה כאשר קיימת בין הצדדים אי הסכמה שאינה גלויה לגבי תוכנו של החוזה; הצדדים מאמינים שנכרת ביניהם חוזה אך כל אחד מן הצדדים מייחס משמעות אחרת להצהרת הרצון של רעהו".

כאשר הטעות ההדדית נוגעת לליבו של החוזה, יכולה היא להביא למסקנה כי לא נוצר חוזה (שם, עמ' 350-351).

בענייננו, הצדדים לא הרחיקו לכת ואף אחד מהם איננו מבקש לקבוע כי לא נכרת חוזה, שניהם מעוניינים בקיום ההסכם והמחלוקת היא נקודתית: האם החוזה שנכרת ביניהם מאפשר או אינו מאפשר הפעלת משאבה בשירות עצמי בשבתות ובחגי ישראל?

2. בשאלה הנקודתית שהוצגה אני מסכים עם דעתה של חברתי השופטת יעקובוביץ. לשון ההסכם תומכת במובהק בעמדתה של עמירה.

משאין חולק כי התנאי בהסכם, לפיו: "אברך מתחייבת להפעיל את התחנה בכל ימות השבוע, למעט בשבתות ובחגי ישראל" (סעיף 10(ט)), משמעו: התחייבות של אברך שלא להפעיל את התחנה בשבתות ובחגי ישראל, הרי שההפעלה וההימנעות מהפעלה חולשות על כל הנעשה בתחנה, ובכלל זה גם הפעלת המשאבה בשירות עצמי בימי חול וההימנעות מהפעלתה בשבתות ובחגי ישראל.

3. מסקנה זו מתיישבת גם עם המטרה שעמירה ביקשו להשיג בתנאי הנזכר לעיל (סעיף 10(ט)): כי ידם לא תהיה מעורבת בדבר הכרוך בחילול שבת וחג, ומבחינה זו אין כל הבדל אם חילול השבת והחג נעשה על ידי אברך בהפעלת המשאבות הרגילות או אם הוא נעשה על ידי לקוח בהפעלת המשאבה העצמית, כל עוד הדברים נעשים במקרקעין שהם בעלי הזכויות בהם.

אני סבור כי הדוגמאות שהביאה חברתי השופטת שבח בעניין זה: הפעלת מכשירי כספומט אוטומטיים לבצוע פעולות בנק או הפעלת מכונות משקה ומזון אוטומטיים בבתי חולים – מוסדות ציבוריים שחייבים, ככל הנראה, לשקול גם שיקולים ציבוריים נוספים, אינן יפות לענייננו – תחנה המופעלת על ידי גורם פרטי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2235-07-20 יונה אברך בע"מ נ' אורי עמירה בע"מ

תיק חיצוני :

4. מסקנה זו מתיישבת גם עם דבריו של עו"ד הוברמן, אשר ייצג את עמירה בעת המשא ומתן לקראת חתימת ההסכם, לפיהם, אמנם לא דובר על העניין הספציפי של הפעלת המשאבה העצמית בשבת ובחג, אך "האווירה הכללית היתה שזה לא יעבוד בשבת".
אברך, מנגד, לא טרחה להעיד את עורכי הדין שייצגו אותה במשא ומתן זה, וגם זאת ניתן לזקוף לחובתה ולטובת גרסת עמירה.

5. אשר על כן אני מסכים, עם דעתה של השופטת יעקובוביץ.

8
9
10
11
12
13
14
יונה אטדגי, שופט

התוצאה

15 בדעת רוב השופטים, השופטת יעקובוביץ והשופט אטדגי, וכנגד דעתה החולקת של השופטת שבח –
16 הערעור נדחה.

17 המערערת תשלם למשיבה הוצאות הערעור ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪.
18 המזכירות תעביר את העירבון שהפקידה המערערת למשיבה באמצעות בא כוחה.

19
20 ניתנה היום, ט' אלול תשפ"א, 17 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

שלומית יעקובוביץ

שלומית יעקובוביץ, שופטת

יונה אטדגי, שופט

יונה אטדגי, שופט

יהודית שבח, שופטת, סג"נ
אב"ד

יהודית שבח, שופטת, סג"נ
אב"ד